

NĀMA HATTA

नामहट्ट

číslo 6 IV. ročník červenec / srpen 1998

4 Prabhupāda-kathā

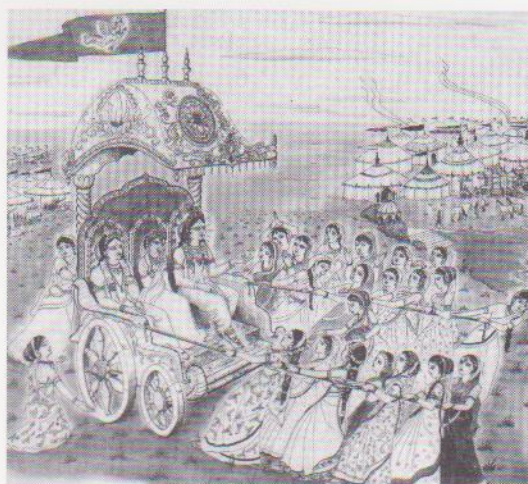
Pán neomezených zábav 6

Přednáška Harikeši Swamiho

8 Rathayātrā zábavy

Lokanāth Swami

Představujeme vám...**Kršnúv dvůr 12**

17 Léto u moře

Pozvání na seminář v Chorvatsku

Požehnaná babička 18

21 Vibhāvarī Śeṣa

Bhajan Śrīly Bhaktivinoda Ṭhākura

Gaurāṅgova křížovka 22**Nāma Haṭṭa kontakt 22**

23 Vaříme pro Kṛṣṇu

Vaiṣṇavský kalendář 24

NĀMA HAṬṬA

नामहट्ट

číslo 6
IV. ročník
červenec / srpen 1998

Hare Kṛṣṇa
Nāma Haṭṭa
Časopis
Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Redakce:

Nāma Haṭṭa
ISKCON
Centrum pro védská studia
Jílová 290
Praha 5-Zličín
155 21
tel: 02 / 579 503 91

e-mail: iskcon@harekrsna.cz
<http://www.harekrsna.cz>
<http://www.iskcon.net/hkindex/>

Zodpovědná redaktorka:

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Grafika:

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Spolupracovali:

bh. Jaroslav Blažek
bhn. Petra Žemličková

Milí čtenáři,

léto, prázdniny a dovolená jsou příležitost k tomu, abychom konečně využili čas více podle svého přání. Milostí Kṛṣṇy k tomu letos budeme mít více než dost příležitostí. Ani ne v polovině července poprvé přijede do Čech Trivikrama Swami, takže si můžete 13. července poslechnout jeho přednášku na Kṛṣṇově dvoře. Koncem téhož týdne začíná všemi dlouho očekávaný seminář, na který se letos přihlásilo i mnoho z těch, kteří ještě loni váhali, a mnoho nových kandidátů na oddanou službu, takže naši hosté budou mít velice nadšené posluchače a oni budou naopak velice nadšení se s námi podělit o své bohaté zkušenosti v oddané službě.

Poslední květnovou sobotu jsem se vypravila na Kṛṣṇův dvůr, abych získala žhavé novinky a vyzpovídala vedoucího farmy Varṇāśrama dāse a jeho manželku Padma-mukhī devī dāsī a zjistila, jaké plány mají ohledně budoucnosti Kṛṣṇova dvora. Dozvěděla jsem se toho tolik, že se všechno ani nevešlo na pět stránek reportáže. Samozřejmě je povídání doplněno obrázky, abyste si mohli udělat lepší představu o tom, jak to na farmě vypadá. Pokud tedy budete chtít vědět o tom, co vás zaujalo více, můžete se na Kṛṣṇův dvůr vydat. Určitě nebudete litovat vynaloženého úsilí, protože společnost oddaných, příroda a především výborné *prasādam* na Kṛṣṇově dvoře vám vynahradí potíže s cestováním, které zase nejsou tak velké. Osobně bych vám doporučila vzít si s sebou nějaké pracovní oblečení a vydat se s oddanými na pole nebo na louku a udělat pro Kṛṣṇu něco praktického. Lidé často mluví o „pocitu z dobře vykonané práce“, ale pokud tu práci děláme pro Kṛṣṇu, je to skutečnost; nic nemůže vyvážit štěstí z oddané služby. A výsledek bude, že budete ještě více inspirování dozvědět se více o Kṛṣṇovi, zpívat Jeho jméno a dělat něco pro Jeho potěšení.

V srpnu můžete přijet na Kṛṣṇův dvůr znovu, tentokrát oslavit zjevení Kṛṣṇy, Balarāma, Śrīmatī Rādhārānī a Jejich služebníka a našeho učitele a průvodce královstvím *bhakti*, Śrīly Prabhupādy. Na programu bude kromě zpívání, vyprávění a kopců *prasādam* také spousta překvapení.

A pokud si chcete prodloužit prázdniny, pojedte s námi k moři! Více se dozvíte na dalších stránkách.

Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, i, o, ū, ṛ jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; ṛ dlouhé samohláskové r, zjednodušeně vyslovováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ṅ se vyslovuje jako ŋ; y se vyslovuje jako j; ś, ṣ se vyslovuje jako š

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávají jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho velkých oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāsī), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

Prabhupāda kathā

Z knihy *Prabhupāda-līlā VIII.*
od Satsvarūpy dāse Goswamiho,
vydané v nakladatelství
Gīta-Nagari Press, 1982

Zábavy a učení

Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy,
zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

(pokračování z minulého čísla)

Tripurāri: „Balavanta byl jednou velice nemocný, když jednal s politiky, a slyšel, že jste řekl, že tím, že se jich dotkl a sdužoval se s nimi, přijal něco z jejich hříšných reakcí.“

Prabhupāda se znovu zasmál: „Já jsem to neřekl. Ale je to možné.“

Tripurāri: „Já jsem o tom přemýšlel, někdy oddaní na *saṅkīrtanu* podávají ruce –“

Prabhupāda: „Když jsi na *saṅkīrtanu*, nemůžeš být nakažen. Je-li někdo nakažen, kázání to zastaví. Když se lékař nakazí, lék to zastaví. Ale lékař se nikdy nenakazí. Mají dobré opatření. Podobně, když jsi zaměstnán v *saṅkīrtanu*, *māyā* se tě nemůže dotknout. *Māyām etām taranti te.*“

Jeden z oddaných z knihovnické skupiny promluvil a vyprávěl o jejich zkušenostech z jednání s profesory. Oddaný: „Když s naší knihovnickou skupinou vezmeme vaše knihy a předložíme je profesorům, říkají, že jsou překvapeni, že jeden člověk napsal tolik knih.“

„Já jsem také překvapen,“ řekl Prabhupāda, „že jsem jich

napsal tolik. Co pak říci o nich. Je to všechno Kṛṣṇova milost.“

Oddaný: „Jeden profesor nedávno říkal úplně jako oddaný, že přicházíte v učenické poslušnosti a jste autorizován k překládání všech těchto knih.“

„Ano, to je správné,“ souhlasil Prabhupāda. „Ve skutečnosti tu autoritu jsem dostal. Včera večer jsem vysvětloval, nespekulovat. To je kvalifikace. Všichni ostatní prostě spekulují.“ Pro většinu oddaných na procházce toho rána to bylo poprvé, kdy se vůbec mohli osobně přiblížit ke Śrīlovi Prabhupādovi. Odevzdaně mu léta dnem i nocí sloužili a toto byla jejich životní šance. V některých případech měly otázky, které kladli, smýt veškeré jejich pochybnosti a stát se základem jejich celé devocionální síly v budoucnosti. V tomto duchu se dostal k Prabhupādovi jeden z oddaných, kteří rozdávali v knihovnách, Mahābuddhi.

„Śrīlo Prabhupādo,“ zeptal se Mahābuddhi, „ve své službě musím neustále potkávat mnoho vzdělaných lidí, mnohem vzdělanějších než jsem já. My se snažíme předkládat filozofii, ale já tolik neinklinuji ke studiu

všech vašich knih. Prostě nejsem tak učeně založený.“

Prabhupāda se zasmál a odpověděl: „Tak se jen modli ke Kṛṣṇovi. *Teṣām satata-yuktānām bhajatām prīti-pūrvakam...* Modli se takto ke Kṛṣṇovi každý den: „Můj drahý Kṛṣṇo, prosím, dej mi inteligenci, abych mohl být zmocněn.““

Druhý den Prabhupādova nabitého pobytu ho přišli navštívit oddaní-vědci. Śrīla Prabhupāda už dal jednomu žákovi, doktoru filozofie Svarūpa Dāmodarovi, mnoho pokynů, jak porazit ateistické teorie vědců, a Svarūpa Dāmodar napsal malou knížku *Vědecké základy vědomí Kṛṣṇy*, která Śrīlu Prabhupādu velmi potěšila. Nyní se Svarūpa Dāmodara, Sadapūta a další doktoři filozofie, kteří se stali zasvěcenými žáky Śrīly Prabhupādy, shromáždili v Atlantě, aby dostali jeho *darśan* a další rady. Doufali také, že uslyší Śrīlu Prabhupādu mluvit s některými hosty z vědeckého světa, které pozvali.

Na setkání se svými žáky-vědci vyjádřil Śrīla Prabhupāda

páda svou silnou touhu vidět filozofii vědomí Kṛṣṇy porážet bombastická prohlášení vědy, že život vznikl náhodou anebo z hmoty. „Ti lidé nemají žádný rozum,“ řekl Śrīla Prabhupāda. „A jsou pokládáni za vědce. Proti tomu musíme protestovat, protože my jsme služebníci Boha. Nejsme služebníci vědců. Říkejte jim přímo ‚darebáci.‘ My nejsme vědci, ale používáme rozum. To je všechno. Tolik lidí je svedeno těmi vědci a politiky.“

Śrīla Prabhupāda řekl, že stvoření už je stvořeno a proto by vědci neměli dostávat žádné uznání za nejnovější pokusy o napodobování stvoření svými „děťmi ze zkumavek.“

„My máme zkumavku – *Bhagavad-gītu*,“ řekl Śrīla Prabhupāda. „Jakmile uvidíte člověka, který se neodevzdal Kṛṣṇovi, tak víte, že je *mūḍha*. To je všechno.“

Stejně jako distributoři knih se Svarūpa Dāmodara a jeho duchovní bratři, vědci ptali Śrīly Prabhupādy na to, co jim leželo na srdci. On je nadšeně vybízel, aby odpovídali stejně jako on a „odhalili ty darebáky.“

Tentýž den se Śrīla Prabhupāda setkal v přítomnosti svých žáků-vědců s indickým vědcem, odborníkem na výživu. Ten člověk vysvětloval, že jeho práce prospěla lidstvu tím, že našel příčinu a léčbu nedostatku bílkovin. Śrīla Prabhupāda odpověděl: „Dejme tomu, že ptáci a šelmy nemají žádný výzkumný ústav. A stejně mají přirozeně dost bílkovin. Slon má velké tělo a tolik síly, ale na to tím vašim vědeckým výzkumem nepřišli. Příroda dodává. *Prakṛteḥ kriyamāṇāni guṇaiḥ kar-māṇi sarvaśaḥ*. Je to uděláno. Proč takto ztrácíte čas? Studujte, co

je *prakṛti* a co je za *prakṛti*. To je skutečné studium. Dodávka bílkovin už je zajištěna. Jako kráva jí trávu a dodává mléko plné bílkovin. Takže myslíte si, že bílkoviny pocházejí z trávy? Můžete jíst trávu?“

Vědec: „Něco musí být–“

Prabhupāda: „To je *něco*. To není dokonalé poznání. Každý ví, že kráva nejí žádné bílkovinné jídlo, přijímá trávu.“

Vědec: „Tráva je na bílkoviny dost bohatá.“

Prabhupāda: „Tak ji jezte. Proč pátráte po bílkovinnách?“

Vědec: „Protože my nemůžeme strávit vlákna, která obsahuje.“

Prabhupāda: „Pak to pro vás není vhodné. Proto to příroda zařídila tak, že bílkoviny mohou být produkovány prostřednictvím těla krávy.“

Vědec: „Já si, Swamiji, myslím, že příroda není zařízená pro tolik lidí, kolik máme nyní na Zemi.“

Prabhupāda: „Chcete říct, že chyba je v přírodě?“

Vědec: „Ne, pane.“

Prabhupāda: „Tak tedy?“

Vědec: „Mám na mysli, že příroda je vytvořena tak, že ekologická rovnováha...“

A tak to pokračovalo dál. Když indický vědec řekl, že maso z krávy je hodnotné pro své bílkoviny, Prabhupāda byl znechucen. „Bez ohledu na to, kolik nahromadíte bílkovin,“ vyzval ho Prabhupāda, „můžete zastavit svou smrt?“

Po asi čtyřicetiminutové debatě s indickým vědcem přivedli oddaní náhle profesora náboženství z Emory University. Pro Śrīlu Prabhupādu to bylo jedno setkání za druhým. Oddaní si asi nebyli úplně vědomí skutečnosti, že v podstatě chtěli po Śrīlovi Prabhupādovi, aby mluvil non-

stop celý den. Ale on si nestěžoval. Ihned se zeptal profesora: „Jak definujete náboženství?“ A potom vystartoval Prabhupāda do ticha s konečnou diskuzí o vědomí Boha podle *Śrīmad-Bhāgavatamu*.

S profesorem přišlo ještě několik ortodoxních křesťanů. Během diskuze jeden z nich Śrīlovi Prabhupādovi řekl: „Bůh je můj život. Bez Něho nemůžu žít. Rozumím tomu, co říkáte, ale věřím, že naše tradice podle Starého Zákona říká, že jsme byli *stvořeni* Bohem.“ Śrīla Prabhupāda vysvětloval, že živá bytost není nikdy stvořená, ale je věčná, stejně jako Bůh.

Prabhupāda: „Ano, v jistém smyslu jsme stvořeni. Jako otec stvoří syny. Ne, že synové stvoří otce. V tomto smyslu jsme stvořeni byli. Takže podle těchto slov synové jsou stvořeni, proto otec existoval před naším stvořením.“ Ten ortodoxní křesťan přijal Prabhupádovo vysvětlení a vypadal, že chápe, že i přes zdánlivé rozdíly byl Prabhupāda, stejně jako on, následovník Boha.

„Je to zázrak,“ řekl křesťan s velkou úctou. „My se před Ním můžeme jedině poklonit.“

„To je naše práce,“ odvětil Prabhupāda. Prabhupāda uznal nemyslitelnou povahu Boha takovým úžasným, ale jednoduchým způsobem, když řekl: „To je naše práce,“ že se všichni v místnosti zasmáli, oceňující jak nemyslitelnou povahu Boha, tak kouzelný okamžik vytvořený před jejich očima čistým oddaným Boha, Śrīlou Prabhupādou.

(pokračování příště)

Pán neomezených zábav

Letos v srpnu oslaví oddaní Pána Kṛṣṇy Jeho narozeniny. Tak jako všechno ostatní spojené s Kṛṣṇou, Jeho narození není nic obyčejného.

Harikeša Swami

Pro obyčejnou živou bytost není možné přirovnávat se ke Kṛṣṇovi. Od samého začátku Svých zábav zde na zemi, před více než 5.200 lety, Kṛṣṇa ukazoval Svou svrchovanost nad všemi. Jednou, když Kṛṣṇa ležel klidně na Své posteli jako malé nemluvně plně závislé na Své matce, přiblížila se krutá čarodějnice jménem Pūtanā s plánem Ho zabít. Pūtanā byla od přírody škaredá, ale mystickou silou proměnila své velké groteskní tělo na krásnou ženu.

Byla tak krásná, že ačkoliv šla přímo k místu, kde ležel Kṛṣṇa, Kṛṣṇova matka Yaśodā ani nepomyslela na to, aby ji zastavila. Pūtanā vypadala

neškodně a zdálo se, že chce dítě jen nakojit, ale potřela si prsa jedem a měla v plánu Ho zabít, až bude sát její mléko. Ale tento plán neměl být naplněn. Malý Kṛṣṇa přijal prs potřený jedem a sál mléko a také životní vzduch čarodějnice, a tak ji okamžitě zabil.

Bůh se nemusí stávat Bohem mystickou praxí. Někteří pseudotranscendentalisté říkají, že ačkoliv nejsme Bůh v současnosti, můžeme se stát Bohem pomocí pečlivě prováděných sérií fyzického a mentálního cvičení. Myslí si, že po nějaké době, tak po šesti měsících či po roce, zrealizují své postavení jako Nejvyšší.

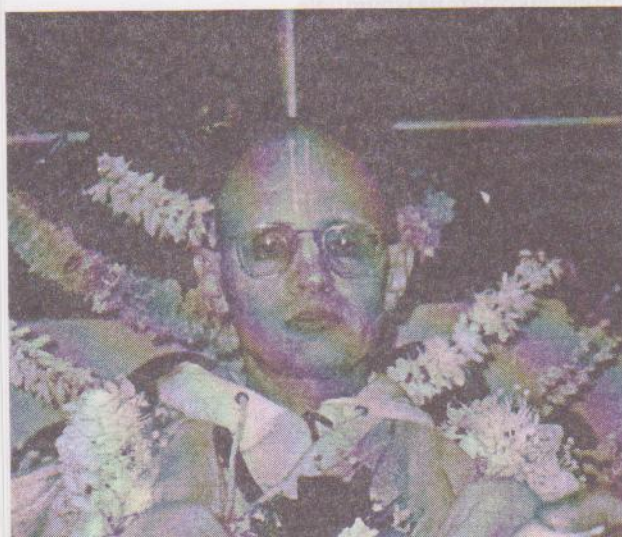
To je pošetilé. Nikdo není větší než Bůh a nikdo se Mu nevyrovná. On je Bůh vždy a ten, kdo není Bůh nyní, se nemůže stát Bohem nikdy, bez ohledu na pečlivé provádění mystické jógy po miliony let. Když se Pūtanā přiblížila ke Kṛṣṇovi, ležel na Své posteli i jako malé bezmocné nemluvně. Přesto si byl plně vědom, co se kolem Něho děje, a byl plně schopen zabít démona, který přišel zabít Jeho. Nemusel provádět odříkání a pokání, aby

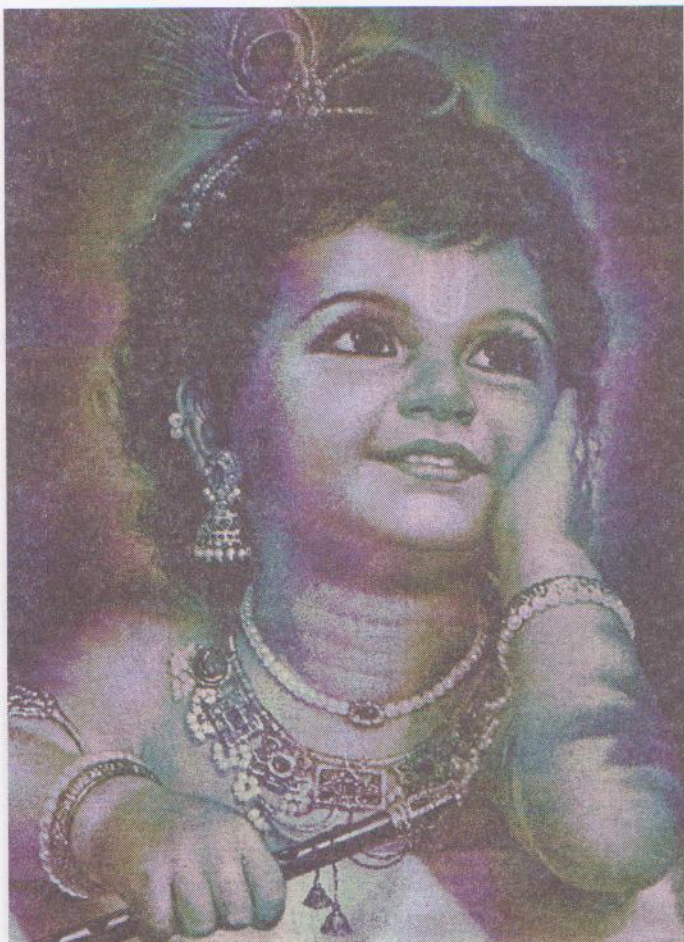
získal Svou moc, protože ta přirozeně spočívá v Jeho transcendentální podobě.

Rozdíl mezi Kṛṣṇou a obyčejnou živou bytostí můžeme pochopit prostě tím, že zvážíme Kṛṣṇovo zrození. Obyčejná živá bytost se narodí tak, že otec vypustí semeno do lůna matky. Embryo roste a pak se narodí, pupeční šňůrou připoutané k matce a zabalené ve slizké tekutině. Když ho doktor poplácá, začne svůj život pláčem.

Kṛṣṇa se takto nerodí. V okamžiku Svého narození ukázal Svým rodičům Svoji čtyřrukou podobu Nārāyaṇa. Stál před nimi s krásnými vlnitými černými vlasy, zářivou korunou, náhrdelníkem s drahokamy *kaustubha*, cennými náramky, náušnicemi a podobnými ozdobami. Ve Svých čtyřech rukách držel lasturu, kyj, lotos a disk a šaty na Jeho transcendentálním těle způsobovaly, že vypadal jako jasný načernalý mrak.

Narození obyčejného dítěte se tedy nedá srovnávat s Kṛṣṇovým. Vždyť i Jeho otec a matka, Vasudeva a Devakī, mohli stěží věřit svým očím,

když spatřili Jeho úžasnou podobu transcendentální blaženosti.

Během Kṛṣṇových zábav, za 125 let, kdy zůstal na zemi, najdeme stále se opakující téma nepochopitelného jednání. Jen zvažte zvednutí kopce Govardhana. Kṛṣṇovi se podařilo rozzlobit krále Indru, poloboha, který má na starost déšť, tím, že zastavil oběť, která byla určena k jeho uspokojení. Kṛṣṇa chtěl zbavit Indru jeho nadměrné pýchy, tak použil slov, která měla Indru rozzlobit a vyvolat jeho hněv na obyvatele Vṛndāvanu.

Když se Indra rozzlobil, spustil déšť a krupobití, jako by mělo nastat konečné zničení světa. Krávy a pastevci krav a ženy z Vṛndāvanu se obrátili na Kṛṣṇu a žádali o ochranu.

Kṛṣṇa projevil své svrchované mocné mystické síly a prostě vsunul svou ruku pod horu známou jako kopec Govardhana a zvedl ji ze země přímo do vzduchu. Držel horu jako deštník na malíčku své levé ruky po sedm dní, zatímco Indra se neúspěšně snažil zničit obyvatele Vṛndāvanu.

Kdo dokáže zvednout horu? Kdo dokáže zvednout byť i jen kus papíru a udržet ho více než hodinu, nemluvě o sedmi dnech? Ale Kṛṣṇa dokázal tento úžasný kousek, aniž by projevil nejmenší známku únavy. Kdo se může srovnávat s Nejvyšší Osobností Božství? Ale přestože je Kṛṣṇa tak ohromný, světští intelektuálové se snaží ho snížit na úroveň obyčejné historické osobnosti.

Která historická osobnost se dokázala oženit se 16.108 princeznami zároveň v 16.108 palácích? Kṛṣṇa to udělal, s veškerou možnou nádherou a okázalostí. Normálně se nikdo nemůže expandovat do jiných podob, neboť jsme poutáni k jedné podobě našeho těla. Ale Kṛṣṇa se může expandovat do nespočetných podob – a každá jedná jinak. To je svrchovaná mystická vznešenost Svrchované Osoby.

Jednou Nārada Muni, velký světec mezi polobohy, který neustále cestuje, chtěl vidět, co Kṛṣṇa dělá v každém ze svých 16.108 paláců. Nārada vstoupil do prvního paláce a viděl, že Kṛṣṇu ovívá Jeho první královna, Rukmiṇī. Když Nārada opustil tento palác, vstoupil do dalšího a viděl, jak si Kṛṣṇa hraje se svými dětmi, stejně jako láskyplný otec. V dalším paláci viděl Kṛṣṇu, jak se připravuje ke koupeli. Nārada se pohyboval od jednoho paláce k druhému a viděl, že Kṛṣṇa byl zaměstnán v různých činnostech v každém ze svých 16.108 paláců. Jedině Nejvyšší Pán dokáže provádět takové různorodé zábavy zároveň v jednom okamžiku.

Závěr je jednoduchý. Kṛṣṇa je Nejvyšší Osobnost Božství, a když byl na zemi, prováděl neomezené, nepochopitelné zábavy. Ačkoliv lidé chtějí představit mnoho jiných osob jako Boha, jejich kandidáti se ani v nejmenším nemohou srovnávat s Kṛṣṇou. Proto uctíváme Svrchovanou Absolutní Pravdu, Pána Šrí Kṛṣṇu, který je jeden jediný, a jsme spokojeni zpíváním Jeho svatého jména: Hare Kṛṣṇa.

Harikeša Swami je členem správní rady ISKCONu (GBC) a má povinnosti v Evropě a v Indii. Zastává také funkci v nakladatelství Bhaktivedanta Book Trust a dohlíží na vydávání a distribuci knih Šríly Prabhupády v mnoha evropských jazycích. Je autorem několika knih.

Rathayātrā zábavy

Když Śrīla Prabhupāda přinesl tento pestrý festival z Indie do ostatního světa, vyjevil jeho hluboký význam

Lokanāth
Swami

Śrī Caitanya Mahāprabhu strávil druhou část Svého života v Jagannāth Purī v Orisse, pohroužen do úžasných zábav se Svými důvěrnými společníky a s Božstvem Kṛṣṇy v Purī, známým jako Jagannātha „Pán vesmíru“. Bylo to skoro před pěti sty lety.

Jednou z nejpřitažlivějších zábav Pána Caitanyi byla Jeho úloha v každoroční Rathayātre, festivalu vozů, při kterém Pán Jagannātha jede hlavní ulicí města na ohromném ozdobeném voze, který táhnou oddaní. Rok za rokem – celkem osmnáct let – se Pán Caitanya účastnil festivalu Rathayātra v Purī.

Pán Caitanya Mahāprabhu je Kṛṣṇa Samotný v náladě Śrīmatī Rādhārāṇī. Během festivalu tedy zpíval a tančil před vozem Pána Jagannātha a hrál divadlo. Śrīla Prabhupāda v komentáři k *Caitanya-caritāmṛte*, kde jsou tyto zábavy popsány, říká, že dva Pánové – Pán Caitanya a Pán Jagannātha – předváděli milostné zábavy, *mādhurya-līlā*. Pán Caitanya, pohroužený v transcendentálních emocích, hrál roli Śrīmatī Rādhārāṇī, věčné společnice Pána Jagannātha. Někdy se Pán Caitanya za vozem Pána Jagannātha opozdil. Vůz se zastavil, protože Jagannātha se snažil zahlédnout Caitanyu Mahāprabhua, přitahován Jeho ladným a okouzlujícím tancem.

Dva Páni předváděli zábavy, které se odehrály před pěti tisíci lety na posvátném místě Kurukṣetra, kdy se Śrī Śrī Rādhā a Kṛṣṇa setkali po mnoha letech odloučení. Naposledy se viděli ve Vṛndāvanu, když Akrūra přijel, aby odvezl Kṛṣṇu a Balarāmu do nedaleké Mathury. Ten den byl nejhorší den pro Rādhārāṇī, *gopī* (pasačky krav) a všechny Vrajavāsī (obyvatele Vṛndāvanu). Když Kṛṣṇa odcházel, slíbil, že až zabije demony mimo Vṛndāvan, tak se vrátí.

Kṛṣṇa, život Vrajavāsích, zůstal nějaký čas v Mathure a potom se přestěhoval do Dvāraky, kde pokračoval ve Svých úžasných zábavách. Během těchto mnoha let Rādhā a Vrajavāsī cítili silné, téměř nesnesitelné odloučení od Kṛṣṇových lotosových nohou.

Setkání na Kurukṣetre

Když se Nanda Mahārāja (Kṛṣṇův otec) a Śrīmatī Rādhārāṇī a ostatní obyvatelé Vṛndāvanu dozvěděli o Kṛṣṇově plánu navštívit Kurukṣetru, která nebyla daleko, okamžitě se rozhodli tam jít. Dlouho očekávané setkání Kṛṣṇy s těmito oddanými z Vṛndāvanu se odehrálo na Kurukṣetre při příležitosti zatmění slunce, kdy obyvatelé Dvāraky přijeli, aby se vykoupali v posvátných jezerech na Kurukṣetre.

Obyvatelé Dvāraky, členové Yaduovské dynastie, vztyčili svůj královský tábor a nedaleko postavili své jednoduché vozy pastevci krav, Vrajavāsī. Kṛṣṇa a Jeho bratr Balarāma, Jejich sestra Subhadrā a obyvatelé Dvāraky a Vṛndāvanu jako Vasudeva, Devakī, Nanda Mahārāja, Yaśoda Māyī, Rohiṇī, Rādhārāṇī, *gopī* – všichni se společně sešli a těšili se vzájemně ze své společnosti.

Vrajavāsī a *gopī* byli zvláště potěšeni, že vidí Kṛṣṇu, Pána jejich života. Přesto cítili, že setkání s Ním na Kurukṣetre je jiné než setkat se s Ním ve Vṛndāvanu. Byli zvyklí Ho vidět jako prostého pasáčka krav, ne jako královského prince. Prostředí Kurukṣetry je neuspokojilo. Chtěli, aby Kṛṣṇa přišel zpět do Vṛndāvanu.

Když se Rādhārāṇī a Kṛṣṇa setkali, Rādhārāṇī, neschopná skrýt Svou touhu, vyjádřila Svě pocity tímto způsobem (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 13.126-131):

Ty jsi tentýž Kṛṣṇa a Já jsem stejná Rādhārāṇī. Znovu se setkáváme, stejně jako jsme se setkávali na začátku našich životů. Ačkoliv jsme oba stejní, Má mysl je přesto přitahována k Vṛndāvanadhāmu. Přeji si, aby ses prosím znovu objevil se Svými lotosovými nohama ve Vṛndāvanu.

Dlouho
očekávané
setkání
Kṛṣṇy
s těmito
oddanými
z Vṛndāvanu
se odehrálo
na
Kurukṣetre
při příležitosti
zatmění
slunce,
kdy obyvatelé
Dvāraky
přijeli, aby
se vykoupali
v posvátných
jezerech.

Plny touhy
vzít Kršnu
zpět do
Vṛndāvanu,
se *gopī*
snažily Ho
přesvědčit
a táhnout
Jeho vůz.

Kurukṣetra je plná lidí, jejich slonů a koní a rachotu vozů. Ve Vṛndāvanu jsou však květinové zahrady, kde je možné slyšet bzukot včel a štěbetání ptáků. Zde na Kurukṣetre je oděn jako královský princ doprovázený velkými bojovníky, ale ve Vṛndāvanu jsi vypadal jako obyčejný pasáček krav, doprovázený jen Svou překrásnou flétnou.

Zde není ani kapka oceánu transcendentálního štěstí, které jsem s Tebou prožívala ve Vṛndāvanu. Proto Tě žádám, abys přišel do Vṛndāvanu a užíval si se Mnou zábav. Když to uděláš, Má touha se naplní.

Rādhārāṇī také žádala jménem Vrajavāsich: „Proč je udr-

žuješ naživu ve stavu utrpení? Obyvatelé Vṛndāvanu Tě nechtějí vidět oblečeného jako prince, ani se nechtějí sdružovat s velkými bojovníky v cizí zemi. Nemohou opustit Vṛndāvan a bez Tvé přítomnosti všichni umírají. Jaký bude jejich osud?“ (Cc Madhya 13.145-146)

Když Pán Kṛṣṇa slyšel prosby Śrīmatī Rādhārāṇī, ještě to zvětšilo Jeho lásku k obyvatelům Vṛndāvanu a znepokojilo Jeho tělo a mysl.

„Má nejdražší Rādhārāṇī,“ řekl Pán, „Prosím poslouchej Mě. Říkám pravdu. Pláču ve dne v noci, když vzpomínám na vás, všechny obyvatele Vṛndāvanu. Nikdo neví, jak jsem z toho nešťastný.

Všichni obyvatele Vṛndāvana-dhāmu – Moje mat-

ka, otec, přátelé pasáčky krav a všichni ostatní – jsou jako Můj život a duše... Vždycky jsem podřízen láskyplným vztahům Vás všech. Jsem jen pod Vaší vládou. Mé odloučení od Vás a bydlení ve vzdálených místech nastalo kvůli Mé velké smůle.“ (Cc Madhya 13.149-151)

Plny touhy vzít Kṛṣṇu zpět do Vṛndāvanu, se *gopī* snažily Ho přesvědčit a táhnout Jeho vůz. A znovu, stejně jako když odjel z Vṛndāvanu na Akṛūrově voze, Kṛṣṇa slíbil Rādhārāṇī, že se vrátí. „Tvoje láskyplné vlastnosti Mě přitahují do Vṛndāvanu,“ řekl Kṛṣṇa. „Skutečně Mě přivedou zpátky během deseti nebo dvaceti dnů a až se vrátím, budu si užívat ve dne i v noci s Tebou a všemi dívkami z Vrajabhūmi.“ (Cc. Madhya 13.158)

Tajemství za tančením Pána Caitanyi

V tomto setkání Śrī Śrī Rādhya a Kṛṣṇy leží tajemství za divadlem Pána Caitanyi na Rathayātre v Jagannātha Purī. Jen několik málo důvěrných společníků Pána Caitanyi to chápal. Śrīla Prabhupāda komentuje, že celá nálada festivalu Rathayātrā je přivést Kṛṣṇu zpátky z Kurukṣetry do Vṛndāvanu. Velkolepý chrám Pána Jagannātha v Purī představuje království Dvāraky, místo, kde si Kṛṣṇa užívá svrchovaného majestátu, a chrám Guṇḍicā, do kterého je Pán přivezen, představuje Vṛndāvan, říši Jeho nejsladších zábav.

Pán Caitanya přijal roli Śrīmatī Rādhārāṇī a cítil extázi této nejvznešenější *gopī*. Když se zdržel za vozem Rathayātry, zkoušel Pána Jagannātha a čekal Jeho reakci: „Vzpomíná na nás Kṛṣṇa? Chci to vidět. Opravdu Mu na nás záleží? Jestli Mu na nás záleží, tak počká a bude se snažit zjistit, kde jsme.“

Překvapivě pokaždé když Pán Caitanya zůstal za vozem Rathayātry, vůz se zastavil. Pán Jagannātha čekal a chtěl vidět: „Kde je Rādhārāṇī? Kde jsou Vrajavāsī?“ Pán Jagannātha, který je Kṛṣṇa Samotný, se snažil přenést na Śrī Caitanyu Mahāprabhua transcendentální pocit: „Ačkoliv jsem byl mimo Vṛndāvan, nezapomněl jsem na Vás, Mí drazí oddaní, a zvláště ne na Tebe, Rādhārāṇī.“

Neobvyklá podoba Božstev

Každý, kdo vidí podobu Pána Jagannātha, Pána Baladeva a Subhadry, jak jsou uctíváni v Jagannātha Purī, se může divit, proč vypadají tak, jak vypadají. Obvykle je Kṛṣṇa

uctíván ve své lidské podobě jako Śyāmasundara, jak hraje na flétnu. Proč si Pán Caitanya Mahāprabhu vybral uctívat tuto hrubou, zvláštní podobu Pána? A proč se v první řadě tato podoba zjevila v Purī? Abychom objevili důvod, vraťme se zpět na Kurukṣetru.

Během návštěvy Vrajavāsich se odehrála důvěrná zábava. Rohiṇī, matka Pána Balarāma, se ve velkém stanu setkala se skupinou obyvatel Dvāraky. Žila ve Vṛndāvanu a nyní chtěla říci obyvatelům Dvāraky, jaké utrpení prožívali Vrajavāsī kvůli odloučení od Kṛṣṇy. Předtím, než začala své vyprávění, postavila Subhadru ke vchodu do stanu. „Když sem přijdou Kṛṣṇa a Balarāma, nepouštěj Je dovnitř,“ řekla jí Rohiṇī. Nechtěla, aby slyšeli její vyprávění, které by jim jistě způsobilo utrpení.

Když Kṛṣṇa a Balarāma náhodou šli kolem, Subhadrā jim poslušně zabránila, aby vešli dovnitř. Ale podařilo se jim poslouchat zvenku. Když začali poslouchat, Kṛṣṇa, Balarāma a dokonce i Subhadrā, která stála mezi nimi, zůstali bez hnutí. Byli úplně oněmělí, pohrouženi v intenzivních myšlenkách na Rādhu, *gopī* a všechny Vrajavāsī.

Kṛṣṇa, Balarāma a Subhadrā slyšeli o pocitech odloučení Vrajavāsī, ale nikdy ne přímo od obyvatele Vṛndāvanu jako byla Rohiṇī. Jako výsledek byli Kṛṣṇa, Balarāma a Subhadrā prostě ohromeni. Jejich oči byly větší a větší úžasem a další části jejich těl – paže, nohy a krk – se stáhly do těla, až Kṛṣṇa, Balarāma a Subhadrā přesně připomínali Božstva, která jsou nyní uctívána v Purī.

Jak Jagannātha přišel do Purī

Jak se stalo, že tyto podoby začaly být uctívány? Před několika tisíci lety Višvakarmā, architekt polobohů, na žádost krále jménem Indradyumna souhlasil, že vyřeže Božstva Pána Jaganātha, Baladeva a Subhadry. Král Višvakarmovi slíbil, že ho nechá pracovat v tajnosti, dokud nebude práce hotová.

Ale netrpělivý král vstoupil do místnosti předčasně a Višvakarmā zmizel a zanechal Božstva nedokončená. Jak král začal bédovat – k čemu mi budou nedokončená Božstva? – Pán Jagannātha vyjevil Svou totožnost.

Pán řekl králi, že se zjevil v této podobě, aby naplnil výrok Véd, že ačkoliv nemá ruce a nohy, přijímá oběti svých oddaných a chodí, aby udělil své požehnání lidem na zemi. Dodal, že oddaní, kteří dosáhli lásky k Bohu Ho vidí jako Śyāmasundaru, Kṛṣṇu, původního Pána držícího flétnu.

Pak přišel na scénu světec Nārada. Odhalil, že Pán Kṛṣṇa se předtím již jednou v této podobě zjevil – na Kurukṣetre. Nārada sám měl to štěstí to vidět. Když král slyšel tyto výroky, přijal Pána Jagannātha jako svého Pána hodného uctívání. Pochopil, že podoba Božstev nebyla jen dílo náhody: protože cítil silné odločení od Kṛṣṇy, Pán se zjevil v této podobě. Bylo to také znamením, že Pán cítil podobné odločení od krále. Zaplaven extází začal král Indradyumna své uctívání. Od té doby až dodnes jsou tyto podoby Jagannātha, Baladeva a Subhadry uctívány v Purī.

Pán řekl králi, že se zjevil v této podobě, aby naplnil výrok Véd, že ačkoliv nemá ruce a nohy, přijímá oběti svých oddaných a chodí, aby udělil své požehnání lidem na zemi.

Ideální místo pro Caitanyu Mahāprabhua

Není náhodou, že Śrī Caitanya Mahāprabhu žil v Purī a uctíval tam Božstvo Pána Jagannātha. Pán Caitanya během Svých pozdních zábav více a více projevoval náladu Rādhārāṇī. Ve dne v noci s tísnivými pocity naříkal nad Svým odloučením od Pána. Pán Jagannāta je podoba, kterou Kṛṣṇa přijímá, když myslí intenzivně a výlučně na Vrajavāsī, *gopī* a Rādhārāṇī. Proto je nejpříhodnějším Božstvem pro Pána Caitanyu, který přijal náladu Rādhārāṇī, Pán Jagannātha.

Význam festivalu Rathayātrā

Navenek je Rathayātrā okázalá podívaná – barevná a zábavná. Přesto Gauḍīya Vaiṣṇavové, následovníci Pána Caitanyi vidí ve Festivalu vozů mnohem víc, než jen šťastnou událost. Tažení vozu Pánovými oddanými symbolizuje pokus Vrajavāsích, zvláště Rādhārāṇī a *gopī*, přivést Kṛṣṇu, Balarāmu a Subhadru zpět do Vṛndāvanu.

Vṛndāvana také představuje srdce Kṛṣṇova oddaného. Śrī Caitanya Mahāprabhu se modlil k Pánu Kṛṣṇovi: „Pro většinu lidí jsou mysl a srdce jedno a totéž, ale protože Moje mysl není nikdy oddělená od Vṛndāvanu, považuji Svou mysl a Vṛndāvan za jedno a totéž. Má mysl už je Vṛndāvana, a protože Ty máš rád Vṛndāvan, umístíš tam prosím Svě lotosové nohy? Považoval bych to za Tvou plnou milost.“ (Cc. Madhya 13.137) Pro oddané Pána Jagannātha, kteří následují ve šlépějích Pána Caitanyi, je tažení vozu Rathayātry jako tažení jejich uctívaného Pána, Jagannātha neboli Kṛṣṇy, do jejich srdcí.

Festivaly po světě

Pán vesmíru je nyní centrem průvodů ve velkých městech po celém světě a neomezeně zvětšuje Svou milost jako odpověď na touhu Svého čistého oddaného Śrīly Prabhupādy, který přinesl Rathayātru na Západ. První Rathayātrā mimo Indii byla 9. července

1967 v San Franciscu. Toho roku jela Božstva na plošině nákladního auta vypůjčeného od skupiny hippies. V dalších letech byla Božstva umístěna na tradičnější vůz, velkou dřevěnou konstrukci potaženou látkou a ozdobenou praporky, a účastníci festivalu Je táhli ulicemi.

Jak šly roky, vozy byly vyšší a krásnější a brzy se začaly konat Rathayātry v mnoha městech: New Yorku, Los Angeles, Londýně, Paříži, Římě, Zurichu, Sydney, Vancouveru, Torontu, Montrealu, Gaudalajaře, Rio de Janeiru, Moskvě, Berlíně.

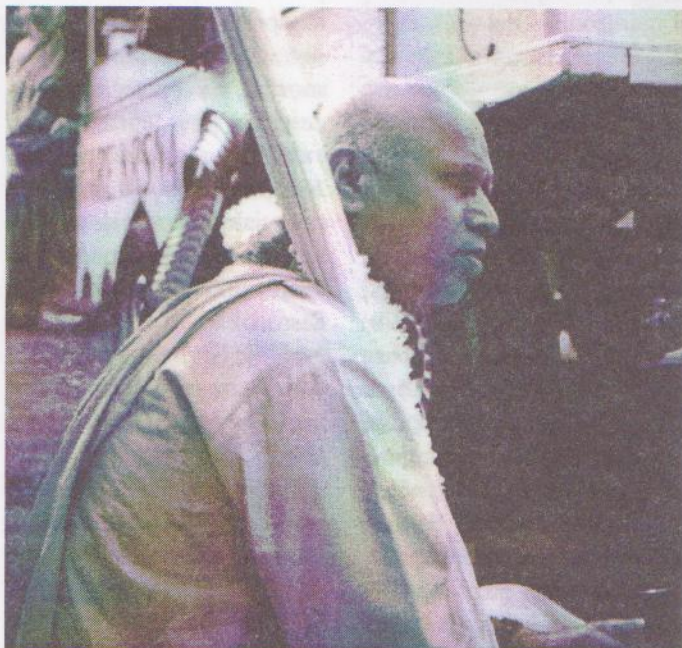
Śrīla Prabhupāda šťastně oznámil: „V roce 1973 byl v Londýně skvělý festival Rathayātrā a vůz přijel na Trafalgar Square. Deník *The Guardian* na titulní straně uveřejnil fotografii s podtitulem: „ISKCON Rathayātrā soupeří s Nelsonovým soupeřem na Trafalgarském náměstí.“

Všude jsou lidé přitahováni k radostným a pestrým festivalům Rathayātra. Tisíce hledačů radosti se tlačí, aby zahlédli ohromné vozy, trochu zpívali a tančili, ochutnali chutné *prasādam* zdarma rozdávané všem nebo se zúčastnili celé slavnosti hudby, tance, výstav a duchovní zábavy. A protože Pán Jagannātha je nejmilostivější podoba Pána, i ti, kdo sotva rozumí filozofii za Rathayātrou, mají prospěch z toho, že jen vidí slavnost nebo se jí zúčastní.

Lokanāth Swami je žákem Śrīly Prabhupādy od roku 1972. Řídí celosvětové ISKCONské Padayātry neboli pochodující putující skupiny oddaných.

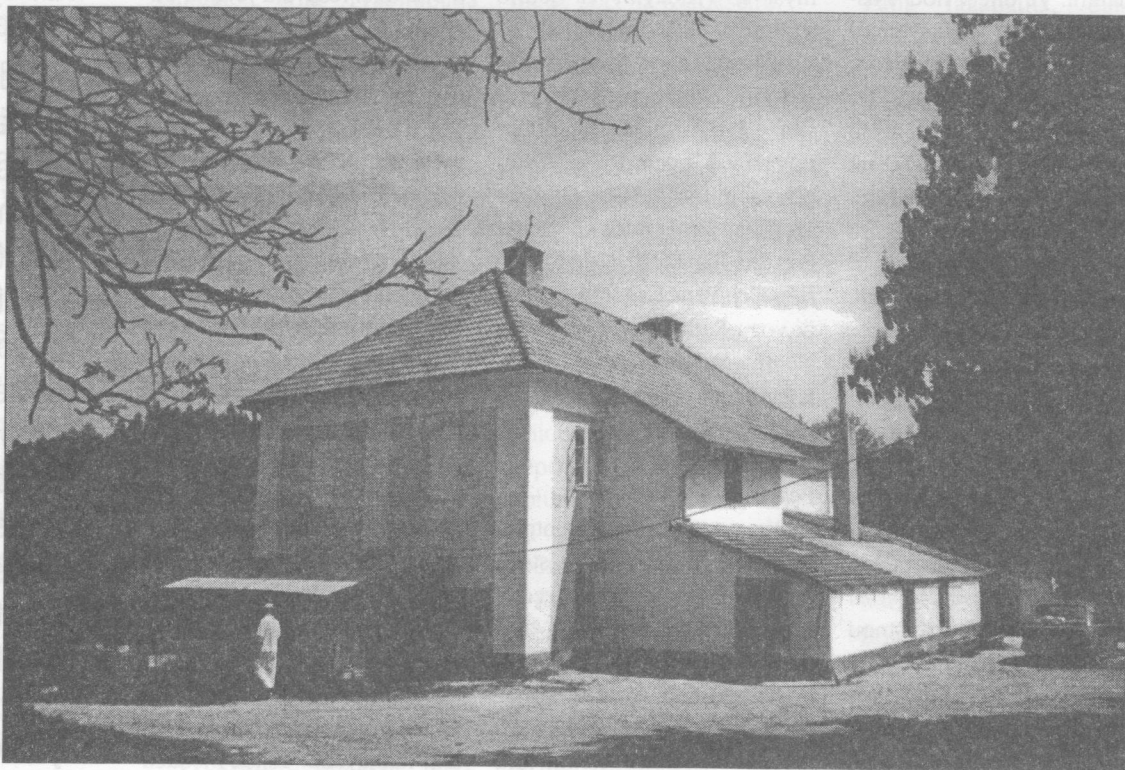
Všude jsou lidé přitahováni k radostným a pestrým festivalům

Rathayātra. Tisíce hledačů radosti se tlačí, aby zahlédli ohromné vozy, trochu zpívali a tančili, ochutnali chutné *prasādam* zdarma rozdávané všem, nebo se zúčastnili celé slavnosti hudby, tance, výstav a duchovní zábavy.

Představujeme vám...

KRŠNŮV DVŮR

Jakákoliv fungující společnost je ve skutečnosti organizmus. Lidská společnost proto musí fungovat jako lidský organizmus. Každý z nás ví, jak normálně fungující lidský organizmus vypadá. Skládá se z hlavy, rukou, trupu a nohou a každá část těla má určitou funkci. Stejně tak lidská společnost musí mít dobré vedení, musí být řádně ochráněna před nežádoucími vlivy, všichni musí dostat potravu a dále je třeba mnoha dalších věcí, které jsou produktem lidské práce.

Dnešní materialistická společnost bohužel nefun-

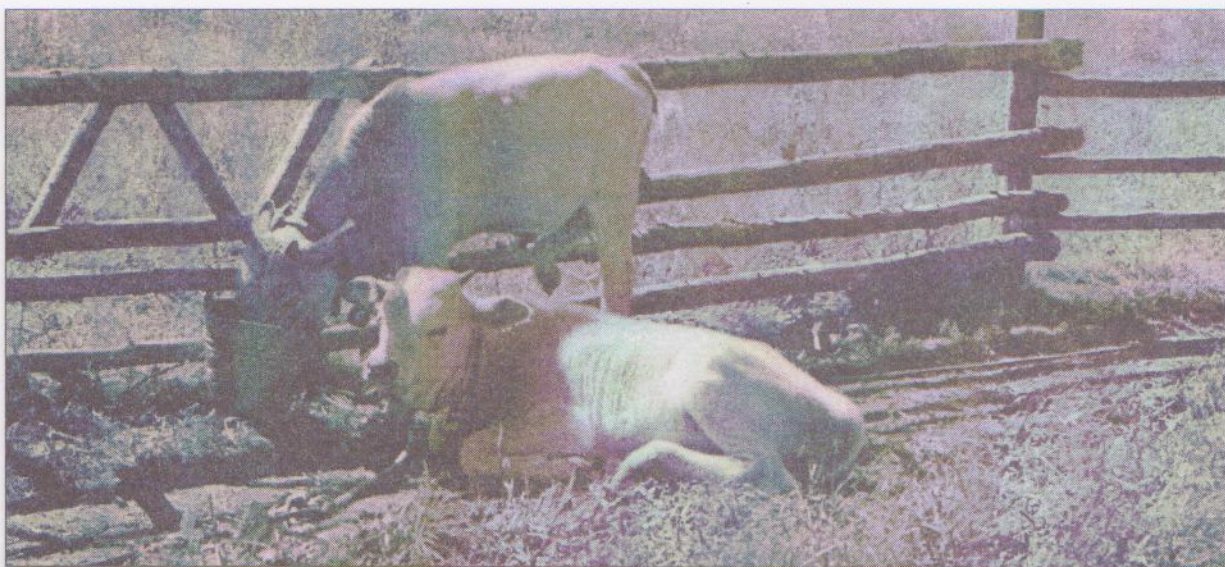
guje jako normální lidský organizmus, ale spíše jako nějaké monstrum. Místo hlavy má ohromné nohy nebo v lepším případě břicho. To znamená, že o tom, kam se bude společnost ubírat, rozhodují obchodníci, kterým jde jen o peníze, a *šúdrové*, kterým jde pouze o hrubý požitek smyslů. Vzájemně se dobře doplňují, protože obchod umožní všem, aby si za své těžce vydělané peníze mohli dopřát alkohol, cigarety a jiné drogy, maso, nedovolený sex a hazard. Protože tyto věci jsou jen pomíjivé a materialistický požitek velice diskutabilní a především

protože smysl lidského života spočívá v něčem jiném než v produkování a konzumování, tato společnost pouze více a více degraduje.

V *Bhagavad-gítě* a *Śrīmad-Bhāgavatamu* najdeme dokonalý návod, jak má lidská společnost vypadat. Ve čtvrté kapitole *Bhagavad-gīty* Kṛṣṇa říká:

*cātur varṇyaṁ mayā sṛṣṭam
guṇa-karma-vibhāgaśaḥ*

Podle tří kvalit hmotné přírody a podle práce s nimi spojené jsem stvořil čtyři třídy lidské společnosti.

Letos v létě tyto dva voly na Kršnově dvoře neuvidíte. Táhnou totiž vůz, na kterém se vezou Šrí Šrí Nitái-Gaurasundara (Božstva Pána Čaitanji a Pána Nitjánandy) a Šríla Prabhupáda. Oddaní z různých zemí včetně Česka pořádají pochod zvaný Padayátra, jehož účelem je rozšířit zpívání Hare Kršna mahámant-ry v každém městě a v každé vesnici.

Jak to všechno, co bylo nyní řečeno, souvisí s farmou Kršnúv dvůr? To je jednoduché. Systém varen a ášramů, který dal samotný Kṛṣṇa, je zcela dokonalý. V dnešní době však taková společnost nikde neexistuje, maximálně zdegradovaný kastovní systém, který je každému pro smích. Proto všichni potřebujeme vidět příklad jednoduchého žití a hlubokého myšlení na základě vědomí Kršny. Knihy Šríly Prabhupády obsahují veškeré poznání o oddané službě i o dokonalém společenském systému, díky kterému může celá lidská společnost prosperovat hmotně i duchovně. Úkolem oddaných je toto poznání lidem zprostředkovat a také ukázat, že to, o čem Šríla Prabhupáda píše, nejsou nějaké mýty a báje, ale realita.

Dnes bohužel nebudeme moci dopodrobna rozebrat celý systém varen a ášramů, takže se soustředíme spíše

na to, co je funkcí farmy – a to je ochrana krav a zemědělství.

Většina z vás a vašich dětí zřejmě nemá příliš příležitosti vidět domácí zvířata, nemluvě o tom, abyste se s nimi spřátelili. Jistě vás tedy potěší vidět pět spokojených kraviček, tři voly a čtyři koně. Nejmladší koník se narodil letos v zimě a protože má na čele pěknou bílou „značku“, jmenuje se Tilak. Má se čile k světu a od doby, kdy jsme ho vyfotografovali (druhý den jeho života), už pořádně vyrostl. Až přijedete na Kršnúv dvůr, můžete tak jako já zkusit donést mu trochu trávy a poznáte sami, jak je přátelský.

Kravičky jsem pozdravila jen z dálky, protože byly na druhém konci pastviny a spokojeně ležely v trávě.

Atmosféru jiného světa umocňuje křik pávů, jejichž zářivé peří vás upoutá na vrcholcích střech či v korunách stromů, kde s oblibou sedávají. Nejvíce se ozývají jako odpověď na volání: „Gauránga!!!“ „Haribol!!!“ Když budete mít štěstí, můžete je dokonce vidět i „tančit“ v plné kráse, s rozevřeným ocasem.

Veškeré pozemky, které můžete vidět na tomto snímku patří ke Kršnovu dvoru. V letošním roce oddaní pěstují na rozloze 10 ha brambory, pšenici, špaldu, dva druhy ovesa, zeleninu a květiny. Ostatní pozemky slouží jako pastviny a louky na seno pro čtyřnohé obyvatele farmy.

Velký kus práce udělají na poli koně. Varnášrama dása k nim má velice blízký vztah a ani při práci s nimi nezapomíná na to, že oddaný se má snažit o to, aby Hare Kršna mahámantra zněla pokud možno všude. Dokonce i zvířata, stromy a rostliny či hmyz mají prospěch ze zpívání Kršnova jména.

Zemědělství

Varnášrama dása jezdí na pole také s malým trakto-

rem, který oddaní koupili, aby pomáhal koním v jejich práci na poli. Zvířata zatím obstarají asi 50 % práce na

poli, zbytek zvládne traktor.

Na rozdíl od všech ekologických i neekologických farem na Kršnově dvoře nepoužívají na poli žádnou chemii. Varnášrama dása a jeho žena Padma-mukhí deví dásí mi vysvětlili, že místo různých hnojiv v prášku používají tradiční a po tisíciletí osvědčenou chlévskou mrvu a pro půdu i pěstované plodiny zcela neškodné postřiky proti škůdcům a plevelům pořízují speciální metodou (laicky se dá přirovnat k homeopatii), která se zakládá na osobním přístupu k zemi i k rostlinám.

Protože všechny živé bytosti – pohyblivé (lidé, zvířata, ptáci...) i nehybné (stromy, rostliny a dokonce i země a některé kameny) jsou osoby, člověk, který má poznání, se ke všem vztahuje

Stejně jako kráva nemůže dát dostatek mléka bez lásky ke svému teleti, Země nemůže vydat dostatek životních potřeb, aniž by cítila náklonnost k osobám vědomým si Kṛṣṇy. I když podobu krávy, kterou Země měla, můžeme chápat obrazně, význam je zcela jasný. Stejně jako tele dokáže od krávy získat mléko, všechny živé bytosti – i zvířata, ptáci, včely, plazi a vodní živočichové – mohou od planety Země dostat svou potravu, jestliže lidé nejsou *asat* neboli *adhṛta-vrata*. Jakmile se lidská společnost stane *asat*, bezbožnou neboli zbavenou vědomí Kṛṣṇy, trpí tím celý svět. Když se lidé chovají tak, jak mají, je dostatek potravy i pro zvířata, která jsou pak šťastná. Bezbožný člověk, který si není vědom své povinnosti chránit a živit zvířata, je místo toho zabíjí, aby vyvážil nedostatečnou úrodu obilí. Tím pádem není nikdo spokojený, a to je příčina současné situace v dnešním světě.

Śrīmad-Bhāgavatam, 4.18.10 – význam

citlivě. Velký učenec Čánakja Pandit podal definici vzdělaného a kulturního člověka takto: „*Ten, kdo považuje manželku někoho jiného za svou matku, na vlastnictví druhých pohlíží jako na smetě na ulici a jedná se všemi ostatními živými bytostmi jako by jednal sám se sebou, je považován za učeného.*“

Podle védských písem je země považována za jednu z našich matek, stejně jako kráva, která člověku poskytuje své mléko. Jestliže má člověk k zemi takový postoj, nemůže ji otrávit jedovatými chemikáliemi.

Zemědělství není jako fabrika, kde se vyrábějí produkty z mrtvé hmoty; není to mechanický proces. Oddaní na Kṛṣṇově dvoře se snaží využívat také kosmických vlivů na růst vegetace a postupně vypěstovat osivo, které nebude závislé na chemii, protože v současné době je téměř veškeré osivo hybridní a má velmi špatnou repro-

dukční schopnost.

A co všechno na Kṛṣṇově dvoře vyprodukuje a pro koho?

Část úrody tvoří krmivo pro krávy a koně (seno a oves). Z obilí, zeleniny a ovoce oddaní vaří chutná jídla pro Śrī Śrī Gaura-Nitāi, Božstva Pána Caitany a Pána Nityānandy, která s velkou péčí a pozorností uctívají. Z pšenice se mele mouka, ze které se připravují speciality védské kuchyně také v obou pražských klubech Góvinda a pečou chleba v chrámu pro oddané, kteří rozdávají knihy Śrīly Prabhupādy.

Varnāśrama dāsa chce, aby úroda z Kṛṣṇova dvora v co nejbližší době pokryla veškerou spotřebu pšenice a brambor v chrámu a obou restaurací. Postupně chce zásobování chrámu a „Góvindy“ rozšířit i na další plodiny.

Plány do budoucna

Koncem minulého roku

nechali oddaní udělat novou střechu na zatím jediné obytné budově, kde je zároveň i chrámová místnost. Letos už budova dostala i nový kabát.

V příštích letech je v plánu výstavba další budovy, která by v budoucnu měla sloužit jako gurukula.

Dále se plánuje výstavba nové chrámové budovy, kde bude zároveň možnost bydlení pro rodiny a kde se budou také moci pořádat různé festivaly a semináře.

Oddaní právě kupují mlýn, který bude mlít prvotřídní pšeničnou a špaldovou, případně i cizmovou či hrachovou mouku a vyrábět ovesné vločky. Zatím bude na elektřinu, ale až se rozroste stádo kraviček a přibudou další býci a volí, bude moci fungovat i na volský pohon.

Protože letos chtějí oddaní vypěstovat co nejvíce brambor, pšenice a ovsa, aby stačily nejen pro ně, ale aby mohli zásobovat i oddané v pražském chrámu a dodávat tyto plodiny do vegetariánského klubu Góvinda, bude potřeba vybudovat nové skladovací prostory.

Takto nějak by měl Kṛṣṇův dvůr vypadat během několika let, až se postaví první z plánovaných budov.

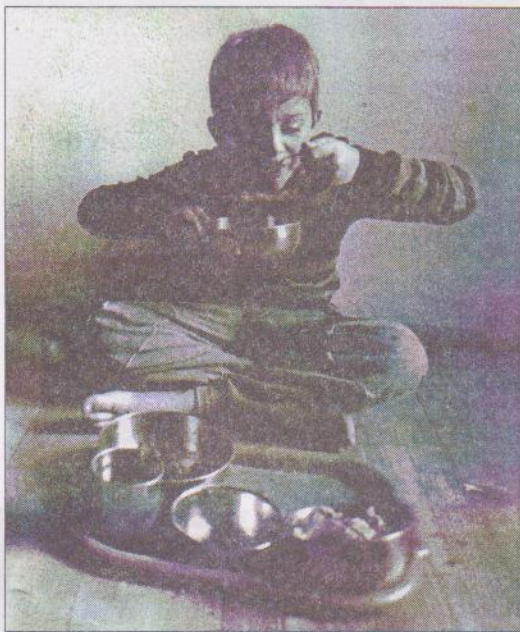

Podle védských písem je země považována za jednu z našich matek, stejně jako kráva, která člověku poskytuje své mléko. Jestliže má člověk k zemi takový postoj, nemůže ji otrávit jedovatými chemikáliemi.

Oddaní na Kršnově dvoře mají stále plné ruce práce – okopávají, plejou, sekají, obracejí a hrabou seno a dělají spoustu dalších věcí, o kterých jako zemědělský laik nemám ani ponětí.

Kdykoliv budete chtít vidět na vlastní oči to, o čem jste dnes jen četli, můžete přijet. Pro návštěvu je nejvhodnější neděle, kdy ve 14:00 začíná program, jehož součástí je zpívání Hare Kršna mahā-

Chcete vědět, jak na Kršnově dvoře chutná? Nedá se dělat nic jiného, ale musíte přijet a ochutnat. Tak zdravé a chutné prasádam si nemůžete nechat ujít.

mantry, přednáška a vegetariánská hostina. Budete-li mít štěstí na pěkné počasí, můžete si prohlédnout celou farmu.

Pokud chcete přijet na více dní a strávit pěknou dovolenou či prázdniny a odpočinout si od běžného shonu a materialistické společnosti, protáhnout si tělo a prakticky sloužit Kršnovi, budete vřele vítáni.

Oddaných, kteří na Kršnově dvoře žijí stále, je jen hrstka, takže s každou rukou přiloženou k dílu se hodně pohne dopředu.

– vlakem jedete z Benešova směrem na Trhový Štěpánov a vystoupíte na zastávce Městečko u Benešova, kde uvidíte Kršnovův dvůr přímo před sebou

Poštovní adresa pro případ, že budete mít zájem o nějaké podrobnější informace. Na této adrese si budete moci objednat také celozrnnou mouku, ovesné vločky nebo další produkty.

Kršnovův dvůr
257 28 Chotýšany.

Myslíte, že by se tu vaše děti necítily dobře? Myslíte, že by se mohly bát zvířat?

Nezapomeňte si s sebou vzít stan, spací pytel a další potřebné věci, protože ubytovací kapacita je omezená. Zvláště pro rodiny s dětmi je nutné mít s sebou vlastní stan.

A kde to je?

Mezi Benešovem a Vlašimí

– autem odbočíte za obcí Chotýšany okolo obalovny na polní cestu a jedete lesem až uvidíte Kršnovův dvůr

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare

Hare Rāma Hare Rāma

Rāma Rāma Hare Hare

Kṛṣṇavallī devī dāśī

foto: Günter Bartoš,
Padmamālī dāsa a archiv
Kršnova dvora

LÉTO U MOŘE

Čas: Od časného rána 31. srpna (pondělí) do večera 6. září 1998 (neděle)

Místo: Premantura – kemp Tašalera (na břehu moře, asi 1 km pláže) v blízkosti chorvatského města Pula (Istrie).

Doprava: Individuální – můžete přijet autem, autobusem či dokonce přiletět letadlem.

Stravování: Cena za pobyt nezahrnuje prasádam. V kempu budou různé stánky, kde budou oddaní připravovat a prodávat pizzu, palačinky, koláče a dorty, ovocné saláty, blissburgery, saláty, zmrzlinu, mnoho různých vařených chodů, chléb... Pokud se rozhodnete připravovat si vlastní prasádam, budete mít možnost koupit si v kempu čerstvé ovoce a zeleninu (mělo by být možno půjčit si plynovou bombu). Každý si může vybrat co a kdy bude jíst.

Cena za pobyt: Cena zahrnuje pobyt v kempu po celých sedm dní a spaní ve VLASTNÍCH stanech. V ceně je zahrnut i kulturní program během tábora.

dospělí – 90 DM
 děti do 2 let – zdarma
 děti 2–12 let – 60 DM
 děti od 12 let – 90 DM
 parkování auta v kempu – 14 DM
 pes v kempu – 12 DM
 parkování karavanu v kempu – 18 DM
 parkování obytného auta v kempu – 21 DM
 pronájem karavanu (pro 5 osob) – 300 DM

PROGRAM

05:00 – maṅgala-ārati
 05:45 – 07:00 – japa
 07:00 – ISKCON guru-pūja
 07:15 – daršan
 07:25 – Śrīla Prabhupāda guru-pūja
 07:45 – 09:00 přednáška ze Śrīmad-Bhāgavatamu
 10:00 – 12:00 – první seminář
 17:00 – 19:00 – druhý seminář
 19:00 – Gaura-ārati
 19:30 – 21:00 – kulturní program

Přednášející vaiṣṇavové:

H.H. Prahlādananda Swami – Osud, svobodná vůle a astrologie
 H.H. Śācinandana Swami – Cesta do duchovního světa
 H.G. Rohiṇī-sūta dāsa.

Organizátoři očekávají i krátkou návštěvu Śrīdhara Swamiho, Bhakti Vikāś Swamiho, Jayapatāky Swamiho a dalších vaiṣṇavů, kteří všichni samozřejmě dostanou příležitost promluvit k přítomným hostům.

Kulturní program: různé druhy hudby, divadlo, pantomima, večery poezie a mnoho dalších věcí, které organizátoři neprozradili.

Překlad všech přednášek a seminářů bude zajištěn. Na pláži bude zodpovědný plavčík. První pomoc zajištěna. O mladé vaiṣṇavy bude postaráno v gurukule.

Speciální program: Během tábora budou všichni hosté moci vidět skutečného představitel dharma, istrijského býka jménem Charan. Možná se k němu připojí i jeho družka Sattva.

Snímky jsou z harināmu (průvodu se zpíváním Hare Kṛṣṇa mahāmantry) ve starobylém městě Pula v roce 1996. Na semináři bylo kolem 400 oddaných, z toho asi 20 z Čech.

S
E
M
I
N
Á
Ř
V
C
H
O
R
V
A
T
S
K
U

Zájemci, hlase se prosím na adrese redakce.

P B O A Ž B E I H Č N K A A N Á

Drahý Śivarāma Swami.

Hare Kṛṣṇa. Přijměte prosím moje poklony. Sláva Śrīlovi Prabhupādovi.

Doufám, že vám nebude vadit, že vám píši. Nikdy jsem dosud nepsala duchovnímu mistrovi. Vy mě neznáte. Jmenuji se bhaktin Dora a žiji v Peci (v Maďarsku). Je mi 14 let a žiji s matkou a starší sestrou.

V roce 1992 jsem šla s kamarádkou na Hare Kṛṣṇa Festival. Moc mě to nezajímalo, ale líbilo se mi zpívání a tancování na konci. Když to skončilo, koupila jsem si knihu, *Nauka o sebe-realizaci*. Nevím proč; obvykle nikdy nečtu. Myslím, že to bylo díky zpívání.

Přinesla jsem knihu domů a nepamatuji si, co se s ní stalo. Jednoho dne ji moje matka našla a velice se na mě zlobila. Myslela si, že čtu takové věci. Víte, členové naší rodiny jsou všichni velice striktní katolíci. Mysleli si, že vědomí

Kṛṣṇy je nějaké „vymývání mozku“. Ve skutečnosti jsem tu knihu nečetla; úplně jsem na ni zapomněla. Nějak se prostě „objevila“. Ale moje matka ji chtěla vyhodit.

Moje babička, které je 68 let, byla v tu chvíli v kuchyni. Žije v bytě nad námi. Přišla a knihu si vzala. Podívala se na ni a velice přísně mě pokárala. Myslela jsem si, že tím to skončí. Moc mi to nevadilo, protože jsem v té době byla hodně v māyi.

Asi o týden později jsem zaslechla rozhovor mezi mojí matkou a babičkou. Babička říkala, že to není žádná obyčejná kniha. Říkala, že to, co říká Prabhupāda, je to, co říká Ježíš Kristus, a že Kṛṣṇa je Bůh. Byla jsem velice překvapená. Říkala, že bychom měli poslouchat, co řekl Prabhupāda, a zpívat Hare Kṛṣṇa, protože je to náboženství pro tento věk. Hovořily hodně o tom, že křesťanství už není to, co bývalo, a nikdo nenásleuje Biblii, ale to, co

řekl Prabhupāda, je čisté a dokonalé.

Věci od té doby skutečně dostaly spád. Jednoho dne moje babička navštívila místní *nāma-haṭṭa* centrum a začala zpívat na ruzenci. Začala si také jednu po druhé kupovat Prabhupādovy knihy. Utrácela celou penzi za to, čemu říká „překrásný svatý *Bhāgavatam*.“ Někdy si mohla dovolit jíst jen brambory, ale přesto dál kupovala knihy. Oddaní k ní dokonce přišli domů, aby jí pomohli udělat oltář. Když jsem přišla nahoru, byly všude obrázky Kṛṣṇy.

To byl skutečně začátek. Jednou v noci měla babička sen o Prabhupādovi. Něco se s ní tehdy skutečně stalo. Nevím, co to bylo, ale začala být velice nadšená. Začala zapojovat celou rodinu. Myslím tím nejen mě a mou matku a sestru, ale i její dva syny, jejich manželky a šest dětí a také její bratry, sestry a příbuzné. Předtím s sebou

nosila Bibli a citovala Ježíše Krista. Teď má *Bhagavad-gītu* a cituje „dobrého pána Prabhupādu“. Začala skutečný transcendentální teror. Každý z rodiny musí zpívat alespoň jedno kolo denně. Navíc babička všechny donutila, aby se stali vegetariány, včetně mého psa Sikry, a obětujeme naše jídlo obrázkem Prabhupādy a Pána Caitanyi.

Já se nyní také dostávám z máyi a trochu zpívám a čtu. Ve škole, kam chodím, se mě kamarádi ptají na Kṛṣṇu, protože vědí, že jsem oddaná. Celá rodina chodíme do *nāma-hatṭa* centra, všech šestnáct. Během vánočního maratonu (v rozdávání knih) jsme se všichni snažili rozdávat knihy. Dokonce i babička s sebou brala knihy na trh a prodávala je trhovcům. Všichni se jí bojí, protože je nebojácná. Každý si myslí, že se zbláznila, ale jí to nevadí.

Teď šetří, aby mohla jet do Budapešti, aby viděla nově instalovaná Božstva.

Slyšela, že Pán Caitanya a Pán Nityānanda „přišli“ do Maďarska a oddaní je tam uctívají. Říká, že chce vidět Boha v tomto životě alespoň jednou.

Během letošního Hare Kṛṣṇa Festivalu jste po *kīrtanu* promluvil k hostům. Určitě si pamatujete moji babičku, protože přišla a seděla přímo naproti vám a ptala se na mnoho otázek. Na konci, když jste vstal k odchodu, vám dokonce políbila ruku, pamatujete? Chtěla jsem vám také položit otázku, ale styděla jsem se. Mohla bych se prosím zeptat nyní? Doufám, že vám to nebude vadit, Mahārāja.

Nevím, co byl Śrīla Prabhupāda za člověka. Musí být tak drahý Kṛṣṇovi, když rozšířil toto poselství po celém světě. Co je to za knihy, které tak změnily mou rodinu? Jak je možné, že jejich prostřednictvím dokáže tak mocně promlouvat? Musíte se cítit velice šťastně, že jste jeho

žákem. Jak ohromný člověk to je! Někdy, když moje babička zpívá před obrázkem Kṛṣṇy, tak pláče. Jak to Prabhupāda dělá? Chci také tak plakat. Babičce se zdá o Prabhupādovi a někdy mluví k jeho obrázku. Ačkoliv na obalu knihy stojí, že zemřel, je Prabhupāda skutečně mrtvý, nebo ještě žije? Myslíte, že se s ním mohu jednoho dne setkat?

Je mi líto, že jsem byla taková. Chtěla bych jednou být dobrá oddaná a pomoci vám a Prabhupādovi šířit vědomí Kṛṣṇy. Mohl byste prosím odpovědět na moje otázky?

Vaše služebnice
bhaktin Dora

Tento dopis se před časem objevil v časopise Back to Godhead (Návrat k Bohu). Śivarāma Swamī tento dopis zahrnul ve svém dopise na oslavu svého duchovního mistra, Śrīly Prabhupādy, u příležitosti dne jeho Vyāsa-pūji.

Někdy, když
moje babička
zpívá
před obrázkem
Kṛṣṇy,
tak pláče.
Jak to
Prabhupāda
dělá?

Závazně si objednávám 5. ročník časopisu Nāma hatta (září 1998 – srpen 1999)

Časopis mi prosím zasílejte na adresu:

Jméno a příjmení

Ulice a čp

Město a psč

Datum a podpis

Objednávám výtisků.

- Předplatné zasílám složenkou na adresu redakce
- Předplatné zasílám v dopise (*prosíme neposílejte mince*)
- Předplatné předám osobně dne

Předplatné činí 150,- Kč na rok (6 čísel)

Vibhāvarī Śeṣa

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura
(z *Kalyāṇa-kalpataru*)

(1) *vibhāvarī śeṣa, āloka-praveśa,*
nidrā chāri' utho jīva
bolo hari hari, mukunda murāri,
rāma kṛṣṇa hayagrīva

(2) *nṛsimha vāmana, śrī-madhusūdana,*
brajendra-nandana śyāma
pūtana-ghātana, kaiṭabha-śātana,
jaya dāśarathi-rāma

(3) *yaśodā dulāla, govinda-gopāla,*
vṛndāvana purandara
gopī-priya-jana, rādhikā-ramaṇa,
bhuvana-sundara-bara

(4) *rāvaṇāntakara, mākhaṇa-taskara,*
gopī-jana-vastra-hārī
brajera-rākhāla, gopa-vṛnda-pāla,
citta-hārī baṁśī-dhārī

(5) *yogīndra-bandana, śrī-nanda-nandana,*
braja-jana-bhaya-hārī
navīna nīrada, rūpa manohara,
mohana-baṁśī-bihārī

(6) *yaśodā-nandana, kamsa-nisūdana,*
nikuñja-rāsa-vilāsi
kadamba-kānana, rāsa-parāyaṇa,
vṛnda-vipina-nivāsi

(7) *ānanda vardhana, prema-niketana,*
phula-śara-jojaka kāma
gopāṅganā-gana, citta-vinodana,
samasta-guṇa-gaṇa-dhāma

(8) *jāmuna-jīvana, keli-parāyaṇa,*
mānasa-candra-cakora
nāma-sudhā-rasa, gāo kṛṣṇa-jaśa,
rākho vacana mana mora

1) Noc skončila a začíná svítat. Ó duše, *jīvo*, vstaň a vzdej se svého spánku. Zpívej svatá jména Pána hariho, jenž je dárce osvobození; nepřítel démona Mury; svrchovaný poživatel; všepřitažlivý a také Hayagrīva, inkarnace s koňskou hlavou.

2) Pán Hari (Kṛṣṇa) inkaroval jako napůl člověk a napůl lev, Nṛsimha. Zjevil se jako trpasličí-*brāhmaṇa* jménem Upendra a je hubitelem démona Madhua. Je milovaným synem krále Vraji, Nandy Mahārāje, a má načernalou barvu pleti. Zahubil čarodějnici Pūtanu a zničil démona Kaiṭabhu. Všechna sláva Pánu Harimu, který se zjevil jako Pán Rāma, syn krále Daśaratha.

3) Je miláčkem matky Yaśody; dárce potěšení kravám, zemi a duchovním smyslům; a ochráncem krav. Je Pánem Vṛndāvanského lesa; milovaný *gopīnī*; milenc Rādhiky; a nejkrásnější osobnost ve všech světech.

4) Jako Rāmacandra přivodil konec démonskému králi Rāvaṇovi; jako Kṛṣṇa kradl máslo starších *gopī*; ukradl šaty mladých *gopī*, když se koupaly v Yamuně. Je pasáček krav z Vraji a ochránce pasáčků krav. Krade srdce všech a vždy drží flétnu.

5) Pán Kṛṣṇa je uctíván jako nejlepší z *yogīnů* a je synem Nandy. Odsraňuje všechny strach obyvatel Vraji. Má barvu čerstvého dešťového mraku a Jeho podoba je okouzující. Když se prochází a hraje na flétnu, vypadá velice půvabně.

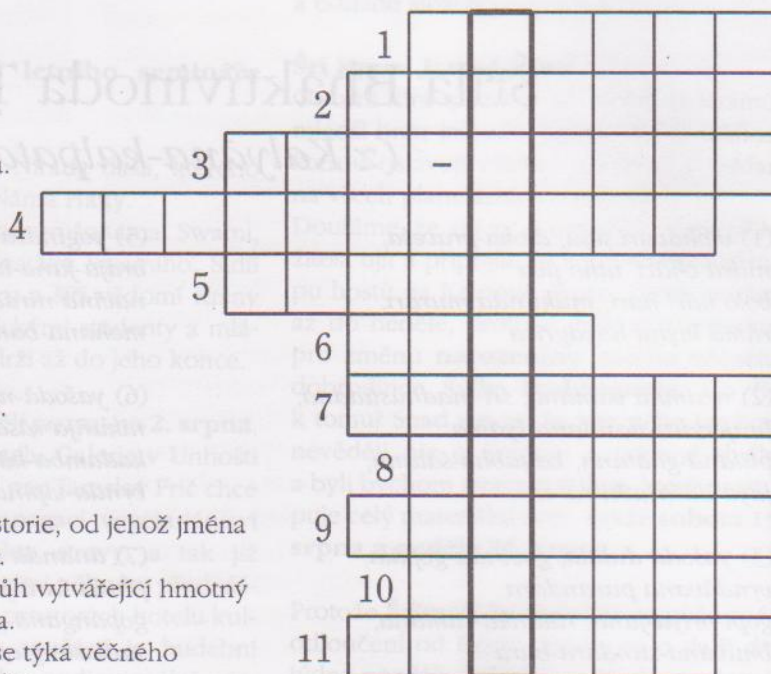
6) Je synem Yaśody a hubitelem krále Kamasy a baví se tancem *rāsa* v hájích Vraji. Kṛṣṇa tančí tento tanec *rāsa* pod *kadambovými* stromy a sídlí ve vṛndāvanských lesích.

7) Zvyšuje extázi Svých oddaných. Je rezervoárem veškeré lásky a je transcendentální Amor, který používá své květinové šipy, aby zvýšil láskyplné touhy *gopī*. Je potěšením srdcí *gopī* a sídlem všech úžasných vlastností.

8) Pán Kṛṣṇa je životem řeky Yamuny. Je neustále pohroužen do Svých milostných zábav a je měsícem myslí *gopī*, jež jsou jako ptáci *cakora*, kteří žijí jen z měsíčního svitu. Ó myslí, poslouvej tato má slova a zpívej slávu Śrī Kṛṣṇy v podobě těchto svatých jmen, která jsou plná nektarových nálad.

Gaurāṅgova křížovka

1. Inkarnace Nejvyššího Pána.
2. Nevědomost.
3. Energie poznání Nejvyššího Pána.
4. Polobozi, pěvci a hudebníci na nebeských planetách.
5. Poznání.
6. Chtíč.
7. Bohatství a moc Nejvyššího Pána.
8. Nenásilí.
9. Jeden z velkých králů indické historie, od jehož jména se odvozuje i dnešní název Indie.
10. První stvořená živá bytost. Polobůh vytvářející hmotný svět pod řízením Nejvyššího Pána.
11. Náboženství, povinnost; zvláště se týká věčného postavení živé bytosti jakožto sluhy.

Řešení minulé křížovky: **Mahāprabhu**, Pán Caitanya – velký mistr.

N
A
M
A
K
O
N
T
A
K
T
H
A
T
T
A
K
T
A

Vážení oddaní a přátelé Kṛṣṇy, jelikož se zájem o vědomí Kṛṣṇy neustále zvětšuje, přinášíme zde několik kontaktů, které vám mohou pomoci spojit se s Nāma-haṭṭa centry ve vašem okolí.

Středočeský kraj

**ISKCON – NH, Jilová 290
155 21 Praha 5 – Zličín
Tel: 02 / 579 503 91**

Západočeský kraj

NH centrum Śyāmānanda dās
Lazy 161, 354 91 **Lázně Kynžvart**
Tel: 0601 264 548

Jan Přecechtěl
Jablonského 7, 301 45 **Plzeň**.
Tel: 019 / 745 60 40.

NH centrum Petr Tulačka
(Kṛṣṇa-nāyaka dās)
345 35 **Postřekov** 260.

Východočeský kraj

NH centrum Petr Semerák
Bílá 1962, 547 01 **Náchod**
Tel: 0441 / 421 498.

Morava

NH centrum Petr Nedbal (Muni Priya dāsa)
Netušilova 9, 796 01 **Prostějov**.
Tel: 0508 / 26 984.

NH centrum Aśvahari dās, Jaroslav Bonk
Dlouhá 109, 736 01 **Havířov**.

Další Nāma-haṭṭa programy:

Chomutov – informace ISKCON Praha
Hradec Králové – informace ISKCON Praha

Trutnov – informace ISKCON Praha
nebo NH centrum Náchod

Ústí nad Orlicí – František Radvan,
Žampach 17, 561 70 Písečná – informace
NH centrum Náchod

Ostrava – Vrázova 5, Ostrava – Vítkovice
programy každý čtvrtek od 18:00

Šák z kopřiv

čerstvé špičky kopřiv
nebo mladé jarní kopřivy (asi 1 kg)
smetana
panýr ze 2 l mléka
nebo 4 větší brambory
1 čl koriandru
1 čl fenyklu
1/4 čl asafoetidy
1 čl soli

Kopřivy omyjte, spařte v hrnci s vařící vodou a pak rozmixujte. Nemáte-li mixér, můžete kopřivy nejmenší nasekat.

Koriandr a fenykl nasucho lehce opražte a rozemelte. Panýr nebo brambory nakrájejte na kostičky.

Vařte kopřivy se smetanou, panýrem nebo bramborami, přidejte koriandr a fenykl. Nakonec přidejte sůl a asafoetidu. Je-li asafoetida hrubší, je třeba ji jemně rozemlít.

Zapékané letní sabdži

cukýny nebo dýně
máslo
sladká paprika
oregano, bazalka,
tymián
čerstvě nasekané
koriandrové listy
(pokud máte)
sůl

Cukýny nebo dýně omyjte a nakrájejte na kousky 4 x 2 cm. Máslem dobře vymažte plech na pečení, nasypejte zeleninu, posypejte sladkou paprikou a zeleným kořením a nechte v troubě zapéct na 180 – 200 °C. Nakonec osolte.

Jiná verze: Před zapečením zalijte smetanou.

Jablkový koláč

1/2 l mouky
2 pl karobu
1/4 l cukru
2 dl oleje
2 dl vody
8 – 10 jablek
cukr
podle volby datle

V míse smíchejte mouku, cukr a karob. Přidejte olej a vodu a umíchejte řidší těsto. Vymastěte plech, vysypejte moukou a nalijte těsto. Nechte asi 15 minut zapéct ve vyhřáté troubě asi na 200 °C. Mezitím rozvařte jablka s cukrem, přidejte nakrájené datle a nalijte na zapečený koláč. Pečte ještě 5 minut.

Všechno nabídněte Kršnovi.

Všechny recepty v tomto čísle jsou z farmy Kršnúv dvůr, od Padma-mukhi deví dásí.

čl = čajová
lžička
pl = polévková
lžíce

Vaiṣṇavský kalendář 1998

Červenec

5.7.	Ne	Śayana Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
6.7.	Po	Dvādaśī, přerušení půstu 5:00 – 10:25 *
9.7.	Čt	Guru (Vyāsa) Pūrṇima; Sanātana Gosvāmī, odchod; začíná první měsíc Caturmāsyī, půst od šáku, zelené listové zeleniny.
14.7.	Út	Gopāl Bhatta Gosvāmī, odchod
16.7.	Čt	Lokanātha Gosvāmī, odchod
19.7.	Ne	Kamika Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
20.7.	Po	Dvādaśī, přerušení půstu 5:15 – 10:31 *
27.7.	Po	Raghunandana Ṭhākura, odchod; Vamśīdās Bābajī, odchod

Srpen

4.8.	Út	Pavitropana Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
5.8.	St	Dvādaśī, přerušení půstu 5:37 – 7:35 *; Rūpa Gosvāmī, odchod; Gaurīdās Paṇḍit, odchod
7.8.	Pá	Śrī Balarām , zjevení, půst do poledne; začíná druhý měsíc Caturmāsyī, půst od jogurtu.
15.8.	So	Śrī Kṛṣṇa Janmāṣṭamī , půst do půlnoci
16.8.	Ne	Nandotsava; Śrīla Prabhupāda , příchod, půst do poledne
18.8.	Út	Annada Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
19.8.	St	Trayodaśī, přerušení půstu 5:57 – 10:43 *
27.8.	Čt	Śīta (manželka Advaity Ācāryī), příchod
30.8.	Ne	Śrī Rādhāṣṭamī , půst do poledne

Září

2.9.	St	Pārśva Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin, do poledne úplný půst za Vāmana Dvādaśī
3.9.	Čt	Śrī Vāmana Dvādaśī, přerušení půstu 6:20 – 10:48 *; Śrīla Jīva Gosvāmī, příchod
4.9.	Pá	Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura , příchod, půst do poledne
5.9.	So	Harīdās Ṭhākura, odchod
6.9.	Ne	Začíná třetí měsíc Caturmāsyī, půst od mléka
16.9.	St	Indīra Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
17.9.	Čt	Dvādaśī, přerušení půstu 6:41 – 10:52 *

Poznámka: * – letní čas je brán v úvahu